

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet noget Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de dertil stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3dje Behandling fattes til Forhandling under et.

Ordføreren (Nøkkentved): Tidligere var det jo i Reglen saaledes, at de i økonomist Henseende mindre heldigt stillede Samfundsklasser, naar de ønskede Hjælp, maatte søge den ad privat Vej eller gennem de enkelte Medlemmer af Samfundet, med hvem de under deres borgerlige Virksomhed vare traadte i Forbindelse. Tiden har nu ført det mig sig, at Staten efter en større og større Maalestof yder saadanne Understøttelser paa Samfundets Vegne. Dette er jo saaledes Tilfældet ved særlige Love, der ere vedtagne her i Rigsdagen, Alverdomsforsørgelsesloven og Sygefællesloven, og det er jo ogsaa Tilfældet i temmelig stor Udstrækning paa Finansloven. Forfælleren i denne Henseende paa den og de særlige Love er jo kun den, at medens disse tage hele Klasser ad Gangen, er det paa de enkelte Finanslove de enkelte Tilfælde, der tages under særlig Behandling. At disse enkelte Tilfælde saaledes blive behandlede paa de aarlige Finanslove, kan jo være meget rigtigt, fordi man derved efterhaanden opnaar nogen Erfaring, saa at der efterhaanden danner sig visse Principper med Hensyn til baade Størrelse og Udstrækning af den Hjælp, som skal ydes, men det kan ikke nægtes, at naar man er naaet til at etablere saadanne Principper og naaet til nogen Erfaring paa dette Omraade, vil det være det rigtige at fastslaa disse Principper gennem Lovbestemmelser. Forholdet er nemlig dette, at Finansudvalget som saadant kun er lidet egnet til at afveje og undersøge de enkelte Sager nøje, medens dette derimod i ganske anden Grad og langt heldigere kan udføres af Administrationen. Det Lovforslag, som her er forelagt, har gennemgaaet den Udvikling, som jeg her nævnde. Efter Lovene af 9de April 1851 og 20de November 1876 kunde Børn af afdøde Mænd af de militære Underklasser ikke opnaa Understøttelse, medmindre de kunde bringes ind under Bestemmelserne i Invalideloven. Dette søltes som en Mangel. Tiden var saa human, at den fandt, at Staten her havde Pligter, der ogsaa kunde udstrækkes til Børn efter saadanne Bestillingsmænd, som havde tjent Staten godt. Som Følge deraf fremkom der saadanne Andragender til Finansudvalget i stadigt stigende Antal; og Antallet er nu efterhaanden blevet saa stort, at det

var i høj Grad ønskeligt, om Finansudvalget kunde befries for disse Sager. Derfor maa Udvalget erkende, at det er tidsvarende, at den højtærede Finansminister nu har forelagt dette Lovforslag. Med Hensyn til Lovforslagets Indhold er man for saa vidt enig med den høje Regering, som man anser det for rigtigt, at der gøres nogen Forskel paa Understøttelserne, navnlig saaledes, at Børn af ældre veltjente Underofficerer have en fortrinnsvis Ret. Dertil er der jo Anledning, ikke alene, fordi disse Mænd have tjent Staten i en lang Arrække, men tillige fordi de Enten, de efterlade, i Almindelighed maa antages at være i en mere fremrykket og mindre erhvervsdygtig Alder. Men naar denne Forskel skal etableres, er der ikke længere den samme Enighed mellem den høje Regering og Udvalget. Regeringen har ment, at Forfælleren skal etableres ved stærkt varierende Sætser. Udvalget har derimod forment, at den Hjælp, som kan ydes, og som i og for sig ikke er ret stor, ikke i nogen væsentlig Grad kan nedsættes under det Beløb, som Praksis nu en Gang har fast, saafremt den ikke skal miste al Værdi. Derimod har Udvalget ment, at Forfælleren bedre kunde etableres paa den Maade, at man for Børn af Underofficerer, der ikke have naaet Pensionalderen, fordrede en virkelig Trang til Stede som Betingelse for overhovedet at opnaa Understøttelse. Det er i Henhold hertil, at Udvalget har stillet Ændringsforslaget under Nr. 2, hvorved man foreslaar at fastsætte Hjælpen for Børn efter Underofficerer, som have naaet Pensionalderen, til et bestemt Beløb, nemlig til 36 Kr. aarlig i Stedet for, som foreslaaet af Regeringen, fra 18—48 Kr. Ved Ændringsforslagene under Nr. 5, 6 og 7 fastsættes Summen til Børn efter Underofficerer, der ikke have naaet Pensionalderen, til et bestemt Beløb af 30 Kr. aarlig i Stedet for, at Regeringen havde fastsat denne Sum som Maksimumbeløb. Samtidig dermed har Udvalget ved Ændringsforslagene Nr. 1 og 4 udtrykt det Princip, som det har ment det rigtigt at lægge til Grund for Forfælleren mellem de to Kategorier, nemlig at der for Børn af Underofficerer, som have naaet Pensionalderen, fastsættes, at disse som Regel ville kunne faa den betingede Understøttelse, naar ikke særlige Omstændigheder tale der imod, medens der derimod for Børn af Underofficerer, som ikke have naaet Pensionalderen, skal være særlige Omstændigheder, der tale for, at Understøttelsen kan gives. Udvalget er ikke blindt for, at der for som Regel vil være særlige Omstændigheder, som